

1. Fel - né - zek rád, cso - dás ke - reszt,
Hol szen - ve - dett, s meg - halt az Úr,
Ott kár - nak val - lom kin - cse - met,
És büsz - ke - sé - gem por - ba hull.

2. Az ég és föld itt összeér, / A menny kitarja bánatát.
Ó, nézd a megtört szenvedőt, / Rá kintövis fon glóriát!
3. Szívem dicsér, mert üdvömért / A Krisztus meghalt ott a fán.
Sok szégyent, bűnt és szenvedélyt / Otthagytam már a Golgotán.
4. Mit adhatnék kegyelmedért? / A földi kincs itt mit se ér.
E végtelen szeretetért / A teljes életem tiéd!